

برنام‌ها

کلیدهای تربیت کودکان و نوجوانان

روشی متفاوت در تربیت فرزند

پو برانسن

اشلی مریمن

مترجم: اشرف راضی

www.saberinbooks.ir

برانسن، پو	سرشناسه:
روشی متفاوت در تربیت فرزند	عنوان و پدیدآور:
تهران: صابرین، کتاب‌های دانه، ۱۳۹۴.	مشخصات نشر:
۲۸۴ ص.	مشخصات ظاهری:
کلیدهای تربیت کودکان و نوجوانان	فروست:
۸ - ۶۹ - ۲۷۸۵ - ۹۶۴ - ۹۷۸	شابک:
فیبای مختصر	وضعیت فهرست‌نویسی:
http://opac.nlai.ir	فهرست‌نویسی کامل این اثر در نشانی:
قابل دسترسی است.	یادداشت:
Nurtureshock: عنوان اصلی:	یادداشت:
مریمن، اشلی	شناسه افزوده:
راضی، اشرف، ۱۳۶۰، مترجم	شناسه افزوده:
۳۷۸۴۹۷۱	شماره کتابشناسی ملی:

کتابهای دانه

مؤسسه انتشارات صابرین ۸۸۹۶۸۸۹۰

روشی متفاوت در تربیت فرزند پو برانسن - اشلی مریمن

اشرف راضی	مترجم
محمدعلی معصومی	ویراستار
نرگس محمدی	اجرای طرح جلد
۳۰۰۰	تعداد
۱۳۹۴	چاپ اول
فاطمه بابایی	حروفچینی و صفحه‌آرایی
پویه گراور	لیتوگرافی
اکسیر	چاپ جلد
پژمان	چاپ متن و صحافی

شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۲۷۸۵-۶۹-۸

ISBN: 978 - 964 - 2785 - 69 - 8

حقوق ناشر محفوظ است.

قیمت: ۱۶۰۰۰ تومان

فهرست مطالب

۵ سخن ناشر
۷ پیشگفتار
۹ مقدمه
۱۶ فصل اول. نتیجه عکس ستایش و تمجید کودکان
۳۷ فصل دوم. یک ساعت خواب کمتر
 فصل سوم. چرا والدین سفیدپوست درباره نژاد با کودکان خود
۵۹ صحبت نمی‌کنند؟
۸۹ فصل چهارم. چرا کودکان دروغ می‌گویند؟
۱۱۵ فصل پنجم. جست‌وجوی زندگی خردمندانه در کودکان در کدکستان
۱۴۰ فصل ششم. تأثیر خواهران و برادران
۱۵۹ فصل هفتم. دانش طغیان‌گری نوجوانان
۱۸۴ فصل هشتم. آیا خودکنترلی قابل آموزش است؟
۲۱۰ فصل نهم. کنار آمدن با دیگران
۲۳۳ فصل دهم. چرا هانا صحبت می‌کند اما آلیسا نه؟
۲۶۸ نتیجه‌گیری

سخن ناشر

خواننده محترم، کتابی که پیش روی دارید، یک جلد از کلیدهای تربیت کودکان و نوجوانان است.

کتاب‌های این مجموعه، با وجود ارتباط موضوعی، هرکدام از نظر مطلب، مستقل هستند. آمادگی برای زایمان، روش‌های مناسب و صحیح شیردادن، تولد فرزند دوم، نقش پدر در تربیت کودک، پرورش کودک تیزهوش، آموختن به کودکان درباره خدا، سلامت جنسی در کودکان و نوجوانان، پرورش فرزندان امیدوار و موفق، کلیدهای رفتار با نوجوانان و نیز مطالب متنوع و جالب دیگری که به روش‌ها و مشکلات تربیتی کودکان و نوجوانان تا سنین بلوغ می‌پردازد، موضوع کتاب‌های این مجموعه را تشکیل می‌دهند.

روش نویسندگان این کتاب‌ها، آموزش شیوه‌های عملی به والدین است. در نتیجه، هرکتاب از فصل‌های متعددی تشکیل شده است که هر فصل به توضیح یک روش کلیدی می‌پردازد. مجموعه کلیدهای تربیت کودکان و نوجوانان، علاوه بر پشتوانه علمی و معتبر خود، از زبانی ساده برای توضیح مطالب و انتقال آن‌ها به خواننده استفاده کرده است که برای عموم مادران و پدران جوان قابل استفاده خواهد بود.

پیشگفتار

بیشتر تحقیقات علمی قادر به پاسخگویی به نیازهای مجموعهٔ رسانه‌ای نیستند. حداقل در مورد علم رشد کودک هیچ لحظهٔ «هورا، آن را یافتیم!» که با توصیف کلاسیک پیشرفت‌های علمی مهم تناسب داشته باشد، وجود نداشته است. عقاید جدید مطرح شده در کتاب حاضر، به جای اینکه ماحصل تحقیق یک محقق صرف باشد، توسط محققان زیادی و بعضاً ده‌ها محقق که در دانشگاه‌های سراسر کشور در حال تحقیق هستند مورد بحث و بررسی قرار گرفته و تأیید شده‌اند. آن‌ها به جای اینکه با یک آزمایش صرف و با سرعت پرواز به دست آیند با حرکت لاک‌پستی از راه رسیده و حاصل یک دهه مطالعات متنوعی که مرتباً تکرار شده و تحقیقات پیشین خود را اصلاح نموده‌اند، می‌باشند.

نتیجه این است که بسیاری از عقاید مهم درست جلوی چشم ما بوده‌اند، اما طی دههٔ اخیر به وجود آمده‌اند. ما همگی به عنوان یک جامعه، هرگز، واقعی بودن آن‌ها را تشخیص ندادیم.

مقدمه

چرا دانش ذاتی ما دربارهٔ به کودکان تا بدین حد نادرست است؟

همسر من از ذوق هنری خوبی برخوردار است، با یک استثنا. در اتاق مهمان خانه مان، یک تابلو نقاشی بی جان آکرلیک - یک گلدان از گل های شمعدانی قرمز رنگ کنار یک آبپاش اُخرایی با یک حصار پرچین قهوه ای در پس زمینه آن - آویزان است. نقاشی زشتی است اما این بدترین ایراد آن نیست. مشکل واقعی من این است که آن یک تابلو نقاشی شماره ای^۱ است.

هر بار که به آن نگاه می کنم دوست دارم آن را یواشکی از خانه بیرون برده و داخل سطل زباله بیندازم.

اما همسر من به من اجازهٔ چنین کاری را نخواهد داد چرا که آن سال ها قبل یعنی در سال ۱۹۶۱ توسط مادر مادربزرگ او رنگ آمیزی شده است. من طرفدار سرسخت چیزهای احساساتی هستم و خانهٔ ما پر از آثار هنری خانوادهٔ همسر من است، اما تصور نمی کنم این نقاشی هیچ حس نابی را دربر گرفته باشد و یا حسی را انتقال دهد. احتمالاً یک نشانه - کورسویی

۱. بستهٔ نقاشی آماده ای که طرح آن از قبل کشیده شده و رنگ هایی که باید انتخاب شود با اعداد مشخص گردیده است و فرد با توجه به اعداد، رنگ مورد نظر را انتخاب می نماید - مترجم.

از زندگی خلاقانه و الهام‌بخش از روزی که مادر مادر بزرگ او این بسته نقاشی شماره‌ای را از مغازه صنایع دستی خریداری نمود وجود داشت - اما به عقیده من این محصول نهایی توهین‌آمیز است تا اینکه حس امید را در برداشته باشد. به جای گرامی داشتن یاد و خاطره مادر مادر بزرگ، آن را تضعیف می‌کند.

نقاشی شماره‌ای، در اوایل دهه ۱۹۵۰ به اوج موفقیت رسید - در واقع آی‌پاد^۱ زمان خود بود. آن نقاشی با این پیش‌فرض وارد بازار شد که افراد خانه‌دار در سایه ماشین ظرف‌شویی، جاروبرقی و ماشین لباس‌شویی با وقت آزاد زیادی مواجه خواهند شد. در عرض سه سال، شرکت پالمر پینت^۲ بالغ بر دوازده میلیون بسته نقاشی فروخت. این پدیده همان اندازه که محبوبیت داشت، همیشه مجادلاتی را نیز در برداشت. منتقدین بر سر آرمان‌های دموکراتیک اجازه دادن به افراد برای ابراز وجود خود و شیوه ماشینی و تقلیدوارانه که در آن نوع ابراز وجود از قبل آشکار بود، با هم اختلاف نظر داشتند.

چند روز قبل، تلاش داشتم احساسی را که درباره علم رشد کودک، قبل از اینکه من و اشلی میریمن^۳ نوشتن این کتاب را شروع کنیم داشتیم، به یاد بیاورم - یعنی زمانی که ناگهان آن نقاشی شمعدانی‌های گلدانی وارد ذهنم شد. من باید به خانه می‌رفتم و چند ساعتی را شب‌هنگام به تماشای آن نقاشی زشت اختصاص می‌دادم قبل از اینکه دلیل آن را بفهمم. آنچه که در پایان فهمیدم این بود:

مجموعه احساسات حاصل از نقاشی شماره‌ای، مشابه مجموعه احساسات به وجود آمده از کتاب‌های مربوط به علم کودکان است. این مسئله به آن دلیل است که علم همیشه با این معنای ضمنی همراه بوده

1. Ipod

2. Palmer Paint

3. Ashley Merryman

است که تربیت باید از روی کتاب صورت گیرد. اگر علم می‌گوید X، شما باید X را انجام دهید، درست همان‌گونه که نقاشی شماره‌ای به جویندگان سرگرمی آموزش می‌داد که برای رنگ‌آمیزی دستگیره آب‌پاش از رنگ کاهی و کهربایی سوخته استفاده کنند.

بنابراین اگر چند سال قبل، کسی به من می‌گفت: «تو باید واقعاً این کتاب مربوط به علم جدید کودکان را مطالعه کنی.» من مؤدبانه از او تشکر کرده و توصیه او را کاملاً نادیده می‌گرفتم.

مانند بسیاری از والدین، من و همسر من نیز هنگام به دنیا آمدن پسرمان چندین کتاب در زمینه تربیت کودک خریدیم، اما بعد از یک سالگی پسرمان، آن‌ها را کنار گذاشتیم. سه سال بعد که دخترمان به دنیا آمد، آن کتاب‌ها مجدداً قفسه کتابخانه‌مان را زینت بخشید. بعد از یک ساله شدن دخترمان هم، هیچ علاقه‌ای به آن‌ها نداشتیم.

بیشتر دوستان ما هم همین احساس را دارند. ما این دیدگاه را داشتیم که والدین، کودکان خود را از روی کتاب بزرگ نمی‌کنند، بلکه تربیت مسئله‌ای غریزی است. من و همسر من دیوانه‌وار عاشق کودکان خود بوده و تمام سعی و تلاش خود را برای برآوردن نیازهای آن‌ها انجام می‌دادیم. هم‌زمان، من و همکارم اشلی برای مجله "Time Magazine" مقاله می‌نوشتیم. اشلی، سال‌های زیادی را به اداره یک مؤسسه کوچک خصوصی، که هدف آن آموزش به کودکان محروم حومه شهر لس‌آنجلس بود، اختصاص داده بود. او برای این ۴۰ کودک، همانند یک فرشته مهربان بود و در زندگی آن‌ها از کودکان گریخته تا دبیرستان حضوری فعال و مؤثر داشت. اشلی، تحت تأثیر نیروی غریزه خود هیچ مشکلی در ترغیب کودکان به شرکت در این برنامه آموزشی نداشت. او هیچ کمبودی در ایده‌های تازه نداشت. تنها مشکل، نیاز به معلم خصوصی و امکانات آموزشی بیشتر بود.

از آنجا که من و اشلی هرگز فکر نمی‌کردیم که در زمینه علم رشد

کودک کمبودهایی داشته باشیم، بنابراین هرگز به خودمان گوشزد نمی‌کردیم که باید در دانش خود در زمینه علم رشد کودک، تجدیدنظر کنیم. ما با سرخوشی مسیر خود را دنبال می‌کردیم که به‌طور اتفاقی درگیر نوشتن کتاب حاضر شدیم.

ما در حال تحقیق روی انگیزش در بزرگسالان بودیم که یک روز نسبت به شکل‌گیری اعتمادبه‌نفس در کودکان کنجکاو شدیم. بنابراین شروع به بررسی این مسئله کردیم (خلاصه گزارش تحقیقات ما در مجله New York سال ۲۰۰۷ چاپ شده و گزارش مفصل آن نیز، مطالب فصل اول کتاب حاضر را شکل می‌دهد). آموخته‌هایمان هم‌زمان، هم ما را شگفت‌زده کرد و هم سردرگم ساخت. ما قبل از انجام این تحقیق، این تصور را داشتیم که برای تقویت اعتمادبه‌نفس در کودکان، مدام باید به آن‌ها این نکته را گوشزد کنیم که آن‌ها انسان‌های باهوشی هستند. با این وجود، علم جدید به طرز قانع‌کننده‌ای به ما نشان داد که تکرار مداوم این مسئله، نتیجه عکس خواهد داشت. در حقیقت، این مسئله اعتمادبه‌نفس کودکان را تضعیف می‌کند.

ما بعد از یافته‌های این تحقیق، رفتار خود را با کودکان تغییر دادیم، اما یک سؤال همچنان در ذهن ما باقی مانده بود: چطور دانش ما دربارهٔ به کودکان تا بدین حد می‌توانست بی‌پایه و اساس باشد؟

به باور عامه، غریزهٔ مادری ذاتی است. زنان این اطمینان را دارند که اگر حتی تا قبل از سی سالگی از بچه‌دار شدن اجتناب کرده و یا غریزهٔ مادری چندان بالایی نداشته باشند، هیچ مشکلی پیش نخواهد آمد؛ چراکه به محض به دنیا آمدن نوزاد، هم‌زمان با ترشح هورمون‌ها، غریزهٔ مادری به صورت سحرآمیزی شروع به فعالیت خواهد کرد. به‌عنوان یک مادر، شما به‌خوبی می‌دانید که چه کارهایی باید انجام دهید و این فرآیند تا زمان بزرگ شدن کودک ادامه خواهد داشت. این تصور وجود دارد که این دانش، بخشی جدایی‌ناپذیر از زندگی زنان است.